

GEZELLIGHEID TROEF EN VEEL VOGELS

Fred van Klaveren

Voor het geval U (nog niet) genoeg hebt van de lange, hete zomer, hierbij een heuse opfrisser.

Wat een prachtige dag had moeten worden werd door ons verdiend.

Geëld gemotoriseerd door het donker. Naar een heerlijke einder naar het bleek. Dagen eerder was de woestenij verkend, waren de erwten in de week gezet, de ganzen uitgestrooid.

Vijftien februari is wakker. Ook Friesland ontwaakt. Een koude westenwind heeft het zicht diep het binnenland in geblazen. Slierten vogels op zoek naar rustige voedselgronden dagen ons uit. De dampende koffie komt pas ná ondergelopen weilanden vol ganzen. Smienten dichtbij. Ogen tekort.

En tussen duizenden Kol- en Brandganzen, tussen Kieviten de eerste Kemphanen. Een Indische Gans, een Witgatje. Een Blauwe Sneeuwvangans.

Gaasterland toont onze verwachtingsvolle harten z'n Roeken, z'n poppenhuisjes, z'n ruig klimaat. Klokkestoelen, heuvels, Friese paarden, dalen en een koffiebosje. Tussen droge stoppels van mais troepen Kramsvogels en Koperwieken samen. Nog enkele maanden voor ze naar huis kunnen. Wulpen, beter zichtbaar, roepen vreemd genoeg altijd beelden van andere gebieden bij me op.

Achter de dijk, onder de dijk weet je niet wat je mist. Boven óp de dijk weet je niet wat je ziet. Een dekbed van duizenden Toppereenden bij Mirns. Bijna 9000 in getal, wachtend op het sein voor vertrek richting broedgebied. Alleen de kop van een Canadese Gans ziet vanuit een diepesloot de meute; links van de vuilhoop, rechts van de hoeve, achter die paal.

Een vrouwtje telt tientallen Zaagbekken in Stavoren.

Een pracht van een Roodkeelduiker ontsnapt niet aan de aandacht.

Ook niet de Sperwer door het riet en bange mezen.

Duizenden Brandganzen versieren telkens de ruimte tussen hemel en aarde.

Of laten met Kolganzen in vrijheid de graslanden bruisen van opgewonden gesnater. Een aangereden Fries was minder fortuinlijk en kreeg hulp van z'n broeders. Een omweg bracht niet minder ganzen in beeld.

De erwten zijn intussen soep en heet. Ook de gezelligheid is warm en we delen in Workum onze waarnemingen.

Andere genietters duiden ons een gansrijk gebied buiten de stad. Een gebied dat na de soep met appeltaart nog zeer goed smaakte. Niet alleen de Witte Sneeuwvangans was een krent. Ook duizenden Goudplevieren en Wulpen en tientallen Kemphanen en Bonte Strandlopers deden alsmede de pap welgevallen.

De Rotgans van Fernwoude ging er ook nog wel in.

Van Gaast een afsnijding om de merenroute weer op te pakken. Tussen het water, tussen de halmen zoveel kontjes, nekken en vluchten dat het een lust was.

Rond Fluessen is het immer raak; duizenden witgebleste snuiten ontnemen het gezicht. En hoewel de kost goed was te verteren en de stemming er ook best in zat was Gaasterland zowel begin als eind. Een startschot voor een volend maal.

Een goed verhaal was al geschied. Nu nog de verteller.

